

খ্রীষ্টিয়ান মণ্ডলীবিলাকক ঈশ্বৰে তত্ত্বাবধায়ক দিয়ে

সূচীপত্ৰ

পাতনি

সূচীপত্ৰ

পাতনি

কাহিনী

তত্ত্বাবধায়ক লোৱা জনৰ বিষয়ে বাইবেলে কি কয়

১। অতীজৰ ইস্ৰায়েলত

২। শুভবাস্তা কেইখনত

৩। যিৰুচালেমৰ সমাজত

৪। পৰজাতিবিলাকৰ সমাজত

৫। মণ্ডলীবিলাকলৈ লিখা পত্ৰ কেইখনত

৬। পালক সকললৈ লিখা পত্ৰ কেইখনত

৭। খ্রীষ্টিয়ান বিলাকলৈ লিখা পত্ৰ কেইখনত

ব্যৱহাৰিক উপদেশ

তত্ত্বাবধান লোৱা সকললৈ বিপদ

কাহিনী ক্ৰমান্বয়ে গৈ থকা

কাৰ্য্যৰে দেখুৱাব পৰা কাম

সামৰণি

পাতনি

আপোনাৰ মণ্ডলী আৰু গোটবোৰত যীচুৰ অনুসৰণকাৰী সকলক শিকাবলৈ পবিত্ৰ আত্মা কওক।

কাহিনী

শ্রীমান প্ৰশিক্ষকে শ্রীমান বিশ্বাসীক সুধিছে, “এটি নবজাত শিশুক নিজেই বাঢ়িবলৈ কোনো জনে পথাৰত এৰি থবনে?”

শ্রীমান বিশ্বাসীজনে হাঁহি উত্তৰ দিয়ে, “নহয়, শিশুটিৰ মাক-দেউতাকে আৰু ঘৰলৈ লৈ যাব।”

প্ৰশিক্ষকে বিশ্বাসীজনক সুধিলে, “ৰখীয়া পালকে মেৰবোৰক নিজেই ঘূৰি ফুৰিবলৈ এৰি দিবনে?”

বিশ্বাসীজনে পুনৰ হাঁহি উত্তৰ দিলে, “নহয়, সজ ৰখীয়াজনে মেৰবিলাকক চলাই নিব আৰু বাংকুকুৰৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব। মেৰ জাক বৃদ্ধি পালে, ৰখীয়াই নতুন ৰখীয়াক প্ৰশিক্ষণ দিব আৰু মেৰখিনি চলোৱাত তেওঁক সহায় কৰিব।”

প্ৰশিক্ষকে বৰ্ণনা কৰি কৈছে, “ঠিক একেদৰেই, নতুন বিশ্বাসী সকলৰ যত্ন ল'বলৈ কোনো এজনৰ প্ৰয়োজন। যতন লোৱা এনে লোককে আমি ‘তত্ত্বাবধান লোৱা লোক’ বুলি কওঁ। তত্ত্বাবধান লোৱা সকলক পালক, ৰখীয়া, বৃদ্ধ লোক আৰু পৰিচৰ্যাকাৰী বোলা হয়।

ইয়াতে প্ৰশিক্ষকে যোগ দি কৈছে, “আপোনাৰ চহৰত অনেক লোকে যীচুৰ পাছত আহিছে। যদিহে মই আপোনাক প্ৰশিক্ষণ দিওঁ, আপুনি তেওঁলোকক শিকাবলৈ আৰু সুৰক্ষা দিবলৈ তেওঁলোকৰ তত্ত্বাবধান লওঁতা হ'বনে?”

বিশ্বাসীজনে উত্তৰত কৈছে, “মই নতুন বিশ্বাসীসকলক সহায় কৰিবলৈ ভাল পাওঁ, কিন্তু কেনেকৈ তত্ত্বাবধান লওঁতা হ’ব লাগে, তাক মই নাজানো। তত্ত্বাবধান লওঁতা জনে কোনো কৰিব লাগে?”

প্ৰশিক্ষকে পৰামৰ্শ দিছে, “তত্ত্বাবধান লওঁতাৰ বিষয়ে বাইবেলেনো কি কয় পঢ়োঁ, আহক।”

তত্ত্বাবধান লোৱা সকলৰ বিষয়ে বাইবেলে কি কয়

১। অতীজৰ ইস্ৰায়েলত

বহু বছৰৰ পূৰ্বে, ইস্ৰায়েল বিলাকক মিচৰৰ পৰা ৰক্ষা কৰোঁতে, মোচিহে কেৱল তেওঁবিলাকৰ চলাওঁতা আছিল। প্ৰতিদিনে, পুৱাৰ পৰা গধূলিলৈকে তেওঁ লোকবিলাকৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিছিল আৰু তেওঁলোকৰ কাজিয়া পেচালৰ মীমাংসা কৰিছিল। তেওঁ ভাগৰি পৰিছিল আৰু সকলোকে সহায় কৰিব নোৱাৰাৰ বাবে তেওঁবিলাকে আপত্তি কৰিছিল।

মোচিৰ শহুৰেকে তেওঁৰ ঘৰলৈ আহি মোচিৰ ব্যস্ততা দেখি এইদৰে উপদেশ দিলে :

“এতেকে মোৰ কথা শুনা, মই তোমাক বুদ্ধি দিওঁ আৰু ঈশ্বৰো তোমাৰ সহায় হওক; তুমি ঈশ্বৰৰ সন্মুখত লোকবিলাকৰ প্ৰতিনিধি হৈ, তেওঁবিলাকৰ কথা ঈশ্বৰক জনোৱা। আৰু তুমি তেওঁবিলাকক বিধি আৰু ব্যৱস্থাবোৰ শিকোৱা; আৰু তেওঁবিলাকে চলিবলগীয়া পথ আৰু কৰিবলগীয়া কৰ্মকো তেওঁবিলাকক দেখুওৱা। আৰু তুমি এই লোকবিলাকৰ মাজৰ পৰা কৰ্ম নিপুন, ঈশ্বৰ ভয়কাৰী সত্যবাদী আৰু লোভ ঘৃণাকাৰী মানুহবিলাকক মনোনীত কৰি, লোকবিলাকৰ ওপৰত, সহস্ৰপতি, শতপতি, পঞ্চাশপতি আৰু দশপতি কৰি নিযুক্ত কৰা, তেওঁবিলাকে সকলো সময়ত লোকবিলাকৰ সোধ বিচাৰ কৰক; কোনো ডাঙৰ বিচাৰ হ’লে, তোমাৰ ওচৰলৈ তাক আনিব, কিন্তু সৰু সৰু বিচাৰবোৰ হ’লে, তেওঁবিলাকে নিজেই কৰিব; এইদৰে তেওঁবিলাকে তোমাৰ সৈতে ভাৰ বুলে, তোমালৈ লঘু হ’ব। তুমি যদি এই কৰ্ম কৰা আৰু ঈশ্বৰে তোমাক এই আজ্ঞাও দিয়ে, তেতিয়া তুমি সহিব পাৰিবা আৰু এই লোকবিলাকে কুশলে নিজৰ ঠাইলৈ যাব।” তাতে মোচিয়ে তেওঁৰ শহুৰেকৰ কথা শুনি সেইদৰে কৰিলে (যাত্ৰাপুস্তক ১৮ঃ১৯-২৪)।

অনুগ্ৰহ কৰি তলত দিয়া প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ দিয়ক :

- তত্ত্বাবধান লোৱা মানুহৰ প্ৰয়োজন কিয় ?
- কেনে ধৰণৰ মানুহে তত্ত্বাবধান ল’ব পাৰে ?
- কি বিভিন্ন ধৰণৰ সংখ্যাৰ লোকবিলাকক এজন তত্ত্বাবধায়কৰ দৰ্কাৰ ?

২। শুভবাস্তৱতা

তেওঁৰ অনুগামী সকলক প্ৰেম কৰা, শিকোৱা আৰু পৰিচালনা কৰা লোকৰ প্ৰয়োজন বুলি যীচুৱে জানিছিল। তেওঁ তেওঁৰ নিজৰ জাকৰ সজৰখীয়া বুলি তেওঁ জানিছিল। তেওঁ কৈছিল :

ময়েই মেৰৰ সজৰখীয়া; পিতৃয়ে মোক যেনেকৈ জানে, আৰু ময়ো পিতৃক জানো, তেনেকৈ মই নিজৰ সকলোকে জানো, মোৰ নিজৰ সকলোৱে মোক জানে; আৰু মেৰৰ নিমিত্তে মোৰ প্ৰাণকো দিওঁ। আৰু এই গৰ্ভালৰ নোহোৱা মোৰ আৰু মেৰ আছে; মই সেইবিলাককো আনিব লাগে; আৰু সেইবিলাকে মোৰ মাতা শুনিব; তাতে একেটা জাক, একেজন ৰখীয়া হৈ যাব। মই মোৰ প্ৰাণ পুনৰায় ল’বলৈ তাক এৰি দিওঁ; এই হেতুকে পিতৃয়ে মোক প্ৰেম কৰে (যোহন ১০ঃ১৪-১৭)।

যীচু মৰি পুনৰায় জী উঠাৰ পিছত, তেওঁ তেওঁৰ কেইজনমান শিষ্যবিলাকক দেখা দিছিল।

যীচুৱে চিমোন পিতৰক সুধিলে, হে যোহনৰ পুতেক চিমোন, তুমি এই বিলাকতকৈ মোক অধিক প্ৰেম কৰিছানে? পিতৰে তেওঁক ক’লে, হয় প্ৰভু, আপোনাক প্ৰীতি কৰিছোঁ, তাক আপুনি জানে। যীচুৱে তেওঁক ক’লে, মোৰ মেৰবিলাকক চৰোৱা। আকৌ দ্বিতীয়বাৰ তেওঁৰ সুধিলে, হে যোহনৰ পুতেক চিমোন, তুমি মোক প্ৰেম কৰিছানে? পিতৰে তেওঁক ক’লে, হয় প্ৰভু, আপোনাক প্ৰীতি কৰিছোঁ, তাক আপুনি জানে। যীচুৱে তেওঁক ক’লে, মোৰ মেৰবিলাক প্ৰতিপালন কৰা। পাছে তৃতীয়বাৰ তেওঁ সুধিলে, হে যোহনৰ পুতেক চিমোন, তুমি মোক প্ৰীতি কৰিছানে? তেতিয়া তেওঁ তৃতীয়বাৰত, মোক প্ৰীতি কৰিছানে? এইবুলি সোধাত, পিতৰে অসন্তোষ কৰি ক’লে, হে প্ৰভু, আপুনি সকলোকে জানে; মই যে আপোনাক প্ৰীতি কৰিছোঁ, তাক আপুনি জানি আছে; যীচুৱে তেওঁক ক’লে, মোৰ মেৰবিলাক চৰোৱা (যোহন ২১ঃ১৫-১৭)।

পিছত পিতৰে যীচুৰ অনুগামী সকললৈ এখন পত্ৰ লিখি কৈছিল :

এতেকে খ্ৰীষ্টৰ দুখভোগৰ সাক্ষী, আৰু প্ৰকাশিত হ'বলৈ উদ্যত হোৱা ঐশ্বৰ্য্য সহভাগী যি মই, ময়ো লগৰ এজন বৃদ্ধলোক হৈ, তোমালোকৰ মাজৰ বৃদ্ধলোকক মই মিনতি কৰিছোঁ, তোমালোকৰ লগত ঈশ্বৰৰ যি জাক আছে, তাক প্ৰতিপালন কৰা; আৱশ্যকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু ইচ্ছাৰে, ঈশ্বৰৰ দৰে; কুছিত লাভৰ অৰ্থেও নহয়, কিন্তু সন্তোষ মনেৰে আৰু তোমালোকৰ নিৰূপিত অধিকাৰৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব নকৰি, জাকৰ আৰ্হি হৈ, তাৰ তত্ত্বাবধান কৰা; তাতে প্ৰধান বক্ষক প্ৰকাশ হোৱা কালত, তোমালোকে ঐশ্বৰ্য্যৰূপ অম্লান কিৰীটি পাবা (১ পিতৰ ৫:১-৪)।

অনুগ্ৰহ কৰি এই প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ দিয়ক :

- এজন তত্ত্বাবধান লোৱা আৰু এজন পালকৰ কাম কেনেকৈ একে হ'ব পাৰে?
- তত্ত্বাবধান লোৱা জনৰ ভাব চিন্তাবোৰ কি কি?
- তত্ত্বাবধান লোৱাসকলক ঈশ্বৰে কেনেকৈ পুৰস্কাৰ দিয়ে?

৩। যিৰুচালেমৰ মণ্ডলীত (সমাজত)

পাঁচনিবিলাকেই যিৰুচালেমত তত্ত্বাবধান লোৱা কাম কৰিছিল। পাঁচনিৰ কৰ্ম ৪ আৰু ৫ অধ্যায়।

আৰু পাঁচনিবিলাকে মহাশক্তিৰে প্ৰভু যীচুৰ পুনৰুত্থানৰ সাক্ষ্য দিলে; আৰু সকলোলৈকে মহা অনুগ্ৰহ হ'ল। কিয়নো তেওঁবিলাকৰ মাজৰ কাৰো একোৰে অভাৱ নাছিল, কাৰণ যিমান মানুহৰ মাটি বা ঘৰ আছিল, তেওঁবিলাকে তাক বেচি, তাৰ ধন আৰু পাঁচনিবিলাকৰ চৰণত থয়হি; তাতে যাৰ যেনেকৈ প্ৰয়োজন, তেওঁক তেনেকৈ বাঁটি দিয়ে (পাঁচনিৰ কৰ্ম ৪:৩৩-৩৫)।তাতে তেওঁলোক তেওঁৰ নামৰ নিমিত্তে অপমান পাবৰ যোগ্য বুলি গণিত হোৱাত, আনন্দিত হৈ সেই মহা-অভাৱ সন্মুখৰ পৰা গুচি গ'ল (পাঁচনিৰ কৰ্ম ৫:৪১-৪২)।

বিশেষ কামৰ ভাৰ দিয়া সকলক বাৰজন পাঁচনিয়ে সহায়কাৰী নিযুক্ত কৰিলে।

তেতিয়া বাৰজন পাঁচনিয়ে শিষ্যসমূহক মাতি আনি ক'লে, ঈশ্বৰৰ বাক্য এৰি মেজৰ পৰিচৰ্যা কৰা আমাৰ উচিত নহয়। এতেকে হে ভাইবিলাক, আমি যিবিলাকক এই কৰ্মৰ ভাৰ দিব পাৰোঁ, সুখ্যাতি পোৱা আৰু আত্মাৰে জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱা এনে সাতজনক তোমালোকৰ মাজৰ পৰা চাই লোৱা; কিন্তু আমি প্ৰাৰ্থনাত আৰু বাক্যৰ পৰিচৰ্য্যাত লাগি থাকিম। (পাঁচনিৰ কৰ্ম ৬:২-৪) তেওঁলোকে কোৱা এই কথাত আটাই মণ্ডলীয়ে অতিশয় আনন্দিত হ'ল।

পাঁচনি আৰু বৃদ্ধলোকবিলাকে এই সকলো শুনিলে আৰু কঠিন প্ৰশ্নবোৰৰ সিদ্ধান্ত ল'লে।

তাতে তেওঁবিলাকে সৈতে পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাৰ বৰ অমিল আৰু বাদ বিচাৰ হ'লত, ভাইবিলাকে এই থিৰ কৰিলে যে, সেই বাদ-বিচাৰৰ মীমাংসাৰ অৰ্থে, পৌল, বাৰ্ণব্বা আৰু তেওঁবিলাকৰ মাজৰ আন কেইজনমান যিৰুচালেমলৈ পাঁচনি আৰু বৃদ্ধলোকৰ ওচৰলৈ যাব....পাছে যিৰুচালেম পালত, মণ্ডলী, পাঁচনি আৰু বৃদ্ধলোকে তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰিলে; তাতে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ সঙ্গী হৈ কেনে মহৎ কৰ্ম কৰিলে, তাৰ বিবৰণ তেওঁলোকে ক'লে। (পাঁচনিৰ কৰ্ম ১৫:২-৪)

তলত দিয়া প্ৰশ্নটিৰ উত্তৰ দিয়ক :

- দায়িত্ব পোৱাসকলে কি কি কাৰ্য্য কৰে?

৪। পৰজাতিবিলাকৰ সমাজত

আন্তিয়খিয়াত পৰিচৰ্যা কৰা ভাববাদী আৰু উপদেশক সকলে নতুন মণ্ডলী আৰম্ভ কৰিবলৈ পাঁচনিবিলাকক পঠিয়াইছিল।

ভাববাদী আৰু উপদেশক আন্তিয়খিয়াত থকা মণ্ডলীত আছিল। যি কালত তেওঁলোকে প্ৰভুৰ সেৱা কৰি লগোন দিছিল, সেই কালতে পবিত্ৰ আত্মাই ক'লে, যিকৰ্ম কৰিবলৈ মই বাৰ্ণব্বা আৰু চৌলক মাতিলোঁ, সেই কৰ্মৰ নিমিত্তে তেওঁলোকক মোলৈ পৃথক কৰি দিয়া। তাতে তেওঁলোকে লগেগত প্ৰাৰ্থনা কৰি, সেই দুজনৰ ওপৰত হাত দি পঠাই দিলে। (পাঁচনিৰ কৰ্ম ১৩:১-৩)।

তেওঁলোকে স্থাপন কৰা প্ৰত্যেক মণ্ডলীৰ নতুন বিশ্বাসীসকলৰ মাজত পৌলে বৃদ্ধলোকবিলাকক নিযুক্তি দিলে।

পাছে তেওঁলোকে সেই নগৰতে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰি অনেকক শিষ্য কৰি..... আৰু আমি বহু ক্ৰেশেৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব লাগে।আৰু তেওঁবিলাকৰ নিমিত্তে প্ৰত্যেক মণ্ডলীত বৃদ্ধলোকক নিযুক্ত কৰি থৈ, প্ৰাৰ্থনা কৰি আৰু লযোন দি, যি প্ৰভুত তেওঁবিলাকে বিশ্বাস কৰিছিল, তেওঁত তেওঁবিলাকক সমৰ্পণ কৰি দিলে। (পাঁচনিৰ কৰ্ম ১৪ঃ২১-২৩)

বৃদ্ধসকলে নিজক আৰু মণ্ডলীৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখি তেওঁবিলাকক ঠগ ৰাংকুকুৰৰ পৰা সুৰক্ষা কৰিব লাগে।

পাছে তেওঁ (পৌলে) মিলীতৰ পৰা ইফিচলৈ মানুহ পঠাই, মণ্ডলীৰ বৃদ্ধলোকক মতাই আনিলে। তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিলত, তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে....তোমালোকে নিজলৈ আৰু পবিত্ৰ আত্মাই যি জাকৰ মাজত তোমালোকক অধ্যক্ষ পাতিলে, সেই গোটেই জাকলৈকো সাৱধান হৈ, ঈশ্বৰে নিজৰ তেজেৰে যি মণ্ডলীক কিনিিলে, তাক প্ৰতিপালন কৰা। মই যোৱাৰ পাছত, দুৰ্জ্জন ৰাংকুকুৰবোৰে তোমালোকৰ মাজত সোমাই, জাকলৈ নিৰ্দয় আচৰণ কৰিব; আৰু তোমালোকৰ মাজৰ পৰাও কোনো কোনো মানুহ ওলাই, সিহঁতৰ পাছে পাছে শিষ্যবিলাকক আকৰ্ষণ কৰি নিবলৈ বিপৰীত কথা ক'ব, ইয়াক মই জানো। (পাঁচনিৰ কৰ্ম ২০ঃ১৭-১৮, ২৮-৩০)।

তলত দিয়া প্ৰশ্নকেইটাৰ উত্তৰ দিয়ক :

- উপদেশক সকলক পৌলে কি সতৰ্ক দিছিল?
- উপদেশক সকলে কৰিবলগা আৰু কিছুমান কামবোৰ কি কি?

৫। মণ্ডলীলৈ দিয়া পত্ৰবিলাকত

মণ্ডলী আৰু সৰু সৰু গোটবোৰৰ ওপৰত কিছুমান লোকৰ তত্বাৱধান ল'বলৈ ঈশ্বৰৰ আত্মাই কিছুমান লোকক বৰ দান দিয়ে। ৰোমীয়া ১২, ১কৰিছীয়া ১২, ইফিচীয়া ৪, ফিলিপীয়া ১।

আমাক দিয়া অনুগ্ৰহৰ দৰে, আমি পৃথক পৃথক অনুগ্ৰহ বৰ প্ৰাপ্ত হোৱাত.....শিক্ষা দিওতাই শিক্ষা দিয়া কাৰ্য্যত, ধৈৰ্য্যৰে, আনন্দৰে (ৰোমীয়া ১২ঃ৬-৮) আৰু ঈশ্বৰে মণ্ডলীত প্ৰথমতে পাঁচনিবিলাকক, দ্বিতীয়তে ভাববাদীসকলক, তৃতীয়তে উপদেশক বিলাকক স্থাপন কৰিলে....। (১কৰিছীয়া ১২ঃ২৮) পৰিচৰ্যা কৰ্ম সাধন কৰিবলৈ আৰু খ্ৰীষ্টৰ শৰীৰ বৃদ্ধি কৰিবলৈ, পবিত্ৰ বিলাকৰ সিদ্ধিৰ অৰ্থে, তেওঁ কিছুমানক পাঁচনি, কিছুমানক ভাববাদী, কিছুমানক শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰক, কিছুমানক ৰক্ষক আৰু শিক্ষক হ'বলৈ দিলে। (ইফিচীয়া ৪ঃ১১)

স্থানীয় খ্ৰীষ্টিয়ান সহভাগিতাত দুই প্ৰকাৰৰ পৰিচৰ্য্যাকাৰী থাকে।

খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা যি সকলো পবিত্ৰ লোক ফিলিপীত আছে, তেওঁবিলাকৰ আৰু তেওঁবিলাকৰ লগৰ অধ্যক্ষ আৰু পৰিচাৰকবিলাকৰ সমীপলৈ। আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওঁক। (ফিলিপীয়া ১ঃ১-২)

তেওঁলোকে খ্ৰীষ্টিয় সমাজৰ পৰিচৰ্যা কৰে আৰু বিনিময়ত আন লোকসকলে তেওঁলোকৰ মান আদৰ কৰে।

কিংক্ৰিয়া নগৰৰ মণ্ডলীৰ পৰিচাৰিকা ফৈবী নামেৰে আমাৰ ভনীক, পবিত্ৰ লোকসকলৰ যোগ্যমতে, তোমালোকে প্ৰভুত যেন গ্ৰহণ কৰিবা, আৰু যিকৰ্মত তেওঁৰ প্ৰয়োজন হয়, সেই কৰ্মত তোমালোকে যেন উপকাৰ কৰিবা, এই কাৰণে মই তেওঁৰ অৰ্থে তোমালোকক নিবেদন কৰিছোঁ; কিয়নো তেওঁ অনেক লোকৰ আৰু মোৰ নিজৰো উপকাৰ কৰোঁতা হ'ল। (ৰোমীয়া ১৬ঃ১-২) হে ভাই ও ভনীবিলাক, মই তোমালোকক এই মিনতি কৰিছোঁ, (স্তিফানৰ পৰিয়াল যে আখায়া দেশৰ প্ৰথম ফলস্বৰূপ, আৰু তেওঁলোকে যে পবিত্ৰ লোকৰ সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ আপোনা-আপুনি ভাৰ ল'লে, তাক তোমালোকে জানা); তোমালোকে এনেকুৱা লোকৰ আৰু কাৰ্য্যত সাহায্য আৰু পৰিশ্ৰম কৰা সকলো বিলাকৰ বশীভূত হোৱা। (১কৰিছীয়া ১৬ঃ১৫-১৬) আমাৰ প্ৰিয় দাস ইপাফ্ৰা.....আমাৰ নিমিত্তে খ্ৰীষ্টৰ বিশ্বাসী পৰিচাৰক। (কলচীয়া ১ঃ৭)।

তলত দিয়া প্ৰশ্নটিৰ উত্তৰ দিয়ক :

- উপদেশক সকলে তেওঁলোকৰ কাৰ্য্য কৰাত কেনেকৈ দক্ষ হ'ব পাৰে?
- খ্ৰীষ্টৰ অনুগামীসকলে বিশ্বাসীসকল যে সজ উপদেশক তাক কেনেকৈ জানিব?

৬। পালক সকললৈ লিখা পত্ৰবিলাকত

অধ্যক্ষসকলে ঈশ্বৰৰ বাক্য শিকোৱাত সমৰ্পিত হ'ব লাগে, ঈশ্বৰৰ বাক্য ঘোষণা কৰাত সকলো বিশ্বাসীকে যুগুত কৰা, আৰু নতুন তত্ত্বাৱধায়ক সকলক প্ৰশিক্ষণ দিয়া।

এতেকে, হে মোৰ পুত্ৰ, খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা অনুগ্ৰহত তুমি বলৱান হোৱা। আৰু অনেক সাক্ষীৰ আগত মোৰ পৰা যি যি শুনিলা, সেই সকলোকে, অন্য লোককো শিকাবলৈ নিপুন হোৱা এনে বিশ্বাসী মানুহবিলাকত সমৰ্পণ কৰা। (২তীমথিয় ২ঃ১-২)

আটাইবোৰ নগৰতে বৃদ্ধলোকক নিযুক্তি দিব লাগে।

“অসম্পূৰ্ণ কাৰ্য্যবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ, আৰু মোৰ আদেশ অনুসাৰে নগৰে নগৰে বৃদ্ধলোকক নিযুক্ত কৰিবলৈকো, ত্ৰীতি দ্বীপত মই তোমাক থৈ আহিলোঁ।..... (তীত ১ঃ৫-৭)

অধ্যক্ষ আৰু তেওঁলোকৰ সহায়কাৰী, পৰিচাৰক সকলে কিছুমান নিৰ্দিষ্ট আৱশ্যকীয় বিষয়বোৰৰ যোগ্য হোৱা উচিত।

১ তীমথিয় ৩, তীত ১।

কোনোৱে যদি অধ্যক্ষ পদলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰে, তেন্তে তেওঁ উত্তম কৰ্ম্মলৈ ইচ্ছা কৰে, এই কথা বিশ্বাসযোগ্য। এতেকে অধ্যক্ষ অনিন্দনীয় তাত বাজে নিন্দা যেন নাপায়, আৰু চয়তানৰ ফান্দত যেন নপৰে, এই কাৰণে বাহিৰা লোকৰ পৰাও উত্তম সাক্ষ্য পোৱা লোক হ'ব লাগে। সেইদৰে পৰিচাৰকবিলাকোপ্ৰথমতে তেওঁবিলাকৰ পৰীক্ষা কৰা হওঁক, পাছত নিৰ্দোষী হ'লেহে পৰিচাৰকৰ কাৰ্য্য কৰক। (১তীমথিয় ৩ঃ১-১০)

....নগৰে নগৰে বৃদ্ধ লোকক নিযুক্ত কৰক.... কিয়নো অধ্যক্ষ ঈশ্বৰৰ ঘৰগিৰীৰ দৰে....নিৰ্দোষী হ'ব লাগে....আৰু আপত্তিকাৰীবিলাকক অনুযোগ কৰিবলৈ সমৰ্থ হ'বৰ কাৰণে, উপদেশৰ অনুৰূপ বিশ্বাসযোগ্য বাক্যত আসক্ত হ'ব লাগে। (তীত ১ঃ৫-৯)

এক খ্ৰীষ্টিয়ান সহভাগিতাই সম্ভৱ হ'লে, কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰা তত্ত্বাৱধায়কক দৰমহা দিয়া উচিত।

যি যি বৃদ্ধলোকে উত্তমৰূপে শাসন কৰে, বিশেষকৈ যিবিলাকে বাক্য আৰু শিক্ষাত পৰিশ্ৰম কৰে, তেওঁবিলাক দুগুণ সমাদৰৰ যোগ্যপাত্ৰ বুলি গণিত হওঁক। কিয়নো শাস্ত্ৰে কৈছে, “মৰণা মাৰোঁতে গৰুৰ মুখত মোখোৰা নাবান্ধিবা; আৰু বনুৱা নিজ বেচৰ যোগ্য।” (১তীমথিয় ৫ঃ১৭-১৮)

পাপ কৰোঁতে তত্ত্বাৱধায়কক সকলোৰে আগত অনুযোগ কৰিব লাগে।

বৃদ্ধলোকৰ বিৰুদ্ধে অপবাদ, দুই তিনি সাক্ষী নহ'লে গ্ৰাহ্য নকৰিবা। আনবিলাকে যেন ভয় কৰে, এই কাৰণে পাপ কৰা বিলাকক সকলোৰে আগত অনুযোগ কৰিবা। (১তীমথিয় ৫ঃ১৯-২০)

অনুগ্ৰহ কৰি এই প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ দিয়ক :

- নতুন তত্ত্বাৱধায়ক সকলক তেওঁলোকৰ কামৰ নিমিত্তে কিদৰে প্ৰশিক্ষণ দিয়া হয়?
- এগৰাকী তত্ত্বাৱধায়ক হোৱাৰ কিছুমান আৱশ্যকীয়বোৰ কি কি?

৭। খ্ৰীষ্টিয়ান সকললৈ লিখা পত্ৰকেইখনত

সকলো অনুসৰণকাৰীয়ে তত্ত্বাৱধায়ক হোৱা উচিত নহয়, কাৰণ তত্ত্বাৱধায়ক সকল যীচুৰ অনুগামী সকলৰ উদাহৰণ স্বৰূপ হোৱা উচিত।

হে মোৰ ভাইবিলাক, অনেক শিক্ষক নহ'বা; কিয়নো তোমালোকে জানা যে, আনতকৈ আমাৰ ভাৰী সোধ-বিচাৰ হ'ব। কাৰণ আমি সকলোৰে অনেক বিষয়ত ত্ৰুটি কৰোঁ। (যাকোব ৩ঃ১)

তত্ত্বাৱধায়কে নৰিয়াত পৰা জনৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰে।

কোনোবা নৰিয়াত পৰিছে নে? তেওঁ মঙলীৰ বৃদ্ধলোকক মাতক; পাছে তেওঁবিলাকে প্ৰভুৰ নামেৰে তেওঁৰ গাঁত তেল ঘাঁহি, তেওঁৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক; তাতে বিশ্বাসমূলক প্ৰাৰ্থনাই সেই নৰিয়াজনক সুস্থ কৰিব আৰু প্ৰভুৱে তেওঁক তুলিব; আৰু যদিও তেওঁ পাপ কৰিলে তথাপি ক্ষমা কৰা যায়। (যাকোব ৫ঃ১৪-১৬)

জাকলৈ আহি স্বৰূপে লোভৰ নিমিত্তে নহয়, কিন্তু স্বইচ্ছাই উপদেশকসকলে পৰিচৰ্যা কৰা উচিত।

মই তোমালোকৰ মাজৰ বৃদ্ধলোকক এই মিনতি কৰিছোঁ, তোমালোকৰ লগত যি জাক আছে, তাক প্ৰতিপালন কৰা; আৱশ্যকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু ইচ্ছাবে, ঈশ্বৰৰ দৰে..... আৰু তোমালোকৰ নিৰূপিত অধিকাৰৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব নকৰি, জাকৰ আহি হৈ, তাৰ তত্ত্বাৱধান কৰা। (১পিৱ ৫:১-৩)

তলত দিয়া প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ দিয়ক :

- উপদেশক সকলৰ কৰ্তব্যবোৰ কি কি?
- উপদেশকৰ কাম কৰাৰ প্ৰকৃত উদ্দেশ্য কি?

পালনীয় উপদেশ

অনেক ক্ষেত্ৰত, নতুন তত্ত্বাৱধান গৰাকী এজন বয়সীয়া মানুহ হোৱা উচিত, যিজনৰ এখন ঘৰ আৰু এটি পৰিয়াল আছে। এটি মণ্ডলী অথবা এটি গোটৰ তত্ত্বাৱধান লোৱাটো কোনো জনে নিজৰ পৰিয়াল চলোৱা দৰেই হয়। অবিবাহিত যুৱক সকলক সাধাৰণতে সন্মান কৰা নহয় আৰু তেওঁলোকে আনৰ যত্ন কেনেকৈ ল'ব লাগে তাক নাজানে।

এটি মণ্ডলীত অথবা নতুন বিশ্বাসীসকলৰ গোটত, এজন নতুন বিশ্বাসীয়ে উত্তম তত্ত্বাৱধায়ক হোৱা দেখা যায়, কাৰণ তেওঁৰেই তেওঁলোকক বুজিব আৰু তেওঁবিলাকে তেওঁক মান আদৰ কৰিব। যি কি নহওক, এজন নতুন বিশ্বাসীক তত্ত্বাৱধায়কৰ উপাধি প্ৰদান কৰা উচিত নহয়। বৰঞ্চ, তেওঁ নিজকে প্ৰমাণ নকৰালৈকে আৰু বিশ্বাসীবিলাকে তেওঁত বিশ্বাস নৰখালৈকে তেওঁক এজন তত্ত্বাৱধায়কৰ দায়িত্ব বহন কৰা ব্যক্তি বোলা ভাল।

প্ৰত্যেক ক্ষণস্থায়ী তদাৰক উপদেশ দিবলৈ এগৰাকী প্ৰশিক্ষক থকা উচিত। প্ৰশিক্ষক গৰাকী অধিক অভিজ্ঞতা থকা এজন তত্ত্বাৱধায়ক। প্ৰশিক্ষকে প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত তত্ত্বাৱধায়কক নিয়মীয়াকৈ লগ ধৰা উচিত আৰু তলত দিয়া কামবোৰ কৰা উচিতঃ

- তেওঁৰ মণ্ডলী অথবা গোটৰ এতিয়া কি প্ৰয়োজন তাক জানিবলৈ তেওঁৰ ৰিপোৰ্ট শুনক।
- তেওঁৰ মণ্ডলী অথবা গোটক কেনেদৰে সহায় কৰিব তেওঁৰ সেই আঁচনিত সহায় কৰক।
- বাইবেলৰ শিক্ষা দিয়ক।
- বৰ্তমানৰ প্ৰয়োজন পূৰ কৰিবলৈ তেওঁৰ মণ্ডলী অথবা গোটক এটি পাঠ দিব যেন তেওঁৰ সহায় হয়।
- তেওঁ সম্পূৰ্ণ কৰা পাঠটি চাব অথবা সেই বিষয়ে আলোচনা কৰক।
- প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত তত্ত্বাৱধায়কে শিকিবলগীয়া নতুন কৌশলবোৰ একেলগে অভ্যাস কৰক।
- প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত তত্ত্বাৱধায়কৰ আৰু তেওঁৰ মণ্ডলীৰ লোকবিলাকৰ নিমিত্তে প্ৰাৰ্থনা কৰক।
- সমস্যাবোৰৰ লগত অধিক সময় ব্যয় নকৰিব। নতুন কাম অথবা নতুন পৰিচৰ্যাৰ লগত সদায় লাগি থাকিব ইয়াৰ দ্বাৰা নতুন মণ্ডলী বৃদ্ধি হোৱাত সহায় হ'ব।

এগৰাকী নতুন প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত তত্ত্বাৱধায়কে তেওঁৰ প্ৰশিক্ষণ আৰম্ভ কৰোঁতে, আৰু কোনো এক গোটৰ পৰিচালনা কৰোঁতে, তেওঁৰ অন্য এক গোট পৰিচালনা কৰোঁতে, তেওঁ অন্য এক প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত তত্ত্বাৱধায়কক প্ৰশিক্ষণ দিবলৈ আৰম্ভ কৰিব পাৰে, যাৰে শিকি থকা জনক শিকাব পাৰে। সজুলিৰ সৈতে এক লাগতিয়াল প্ৰগাম যিহে আপোনাক কাম কৰাত সহায় কৰিব তাক “শিকোৱা আৰু বাঢ়ি যোৱা” (Train & Multiply) বোলা হয়। আপোনাৰ নিজৰ ভাষাত এই প্ৰগাম বিচাৰিব পাৰে।

এগৰাকী তত্ত্বাৱধায়কক এবছৰ প্ৰশিক্ষণ দিয়া পাছত, তেওঁৰ মণ্ডলী অথবা মাতৃ-মণ্ডলীয়ে তেওঁৰ ওপৰত হাত দি তেওঁক এজন তত্ত্বাৱধায়ক, পালক অথবা ডিকন বুলিব পাৰে। এনেদৰে কৰাকে পুৰোহিত পদত নিয়োগ কৰা বোলা হয়। যদিহে আপুনি এই কাৰ্য্যক নিয়োগকৰণ বুলি কয় তেনেহ'লে নতুন নিয়মে কি কৈছে সেই বিষয়ত আপুনি নিশ্চিত হোৱা উচিত। জাগতিক বিষয়ে নতুন মণ্ডলীৰ বৃদ্ধি নিৰোধ কৰা আৰু খ্ৰীষ্টৰ বাধ্য হোৱা বিচাৰে।

অনেক লোকে এটি মণ্ডলী আৰম্ভ কৰে, তাইৰ যত্ন লয় আৰু বাইবেল স্কুললৈ যোৱা আগেয়ে অন্য এক মণ্ডলী আৰম্ভ কৰে।

মণ্ডলী বৃদ্ধি পাই তেওঁলোকৰ তত্ত্বাবধায়কক দিব পৰা হ'লে, সভা-সভ্যাসকলে নিজে দশম ভাগ আৰু দান তুলি তেওঁক দৰমহা দিব পাৰে। দৰমহা পোৱা তত্ত্বাবধায়কে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা সম্পূৰ্ণভাৱে কৰিব লাগে আৰু আন কোনো ব্যৱসায় অথবা কামত জড়িত হ'ব নালাগে।

তত্ত্বাবধায়কলৈ বিপদ

খ্ৰীষ্টিয়ান সহভাগিতাৰ তত্ত্বাবধায়কে কেতিয়াবা কোনো ভুল কাম কৰিব পাৰে। এই সকলো পৰীক্ষাৰ ওপৰত জয়ী হ'বলৈ তেওঁ ঈশ্বৰৰ সহায় বিচৰা উচিত। তত্ত্বাবধায়ক সকলৰ কিছুমান সাধাৰণ পাপ তলত উল্লেখ কৰা হ'ল :

১। তত্ত্বাবধায়কে শিষ্যবিলাকক নিজৰ বাবে লৈ যাব পাৰে।

মই যোৱাৰ পাছত, দুৰ্জন ৰাংকুকুৰবোৰে তোমালোকৰ মাজত সোমাই, জাকলৈ নিৰ্দয় আচৰণ কৰিব; আৰু তোমালোকৰ মাজৰ পৰাও কোনো কোনো মানুহ ওলাই, সিহঁতৰ পাছে পাছে শিষ্যবিলাকক আকৰ্ষণ কৰি নিবলৈ বিপৰীত কথা ক'ব, ইয়াক মই জানো। (পাঁচনিৰ কৰ্ম ২০:২৯-৩০)

২। তত্ত্বাবধায়ক পাপত ধৰা পৰিব পাৰে।

বৃদ্ধলোকৰ বিৰুদ্ধে অপবাদ, দুই তিনি সাক্ষী নহ'লে গ্ৰাহ্য নকৰিবা। আনবিলাকে যেন ভয় কৰে, এই কাৰণে পাপ কৰা বিলাকক সকলোৰে আগত অনুযোগ কৰিবা। ঈশ্বৰ, খ্ৰীষ্ট যীচু আৰু মনোনীত দূতবিলাকৰ সাক্ষাতে মই তোমাক এই দৃঢ় আজ্ঞা দিছোঁ যে, সম্পূৰ্ণকৈ শুনি বুজি নোলোৱাকৈ বিচাৰ নকৰি, এইবোৰ বিধি পালন কৰা; পক্ষপাতেৰে একো নকৰিবা। কাৰো ওপৰত হঠাতে হাত নিদিবা; আৰু পৰৰ পাপৰ ভাগী নহ'বা; নিজকে শুচি কৰি ৰাখা। (১তীমথিয় ৫:১৯-২২)

৩। তত্ত্বাবধায়ক সকল ধন লোভী হ'ব পাৰে।

তোমালোকৰ লগত ঈশ্বৰৰ যি জাক আছে, তাক প্ৰতিপালন কৰা; আৱশ্যকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু ইচ্ছাৰে, ঈশ্বৰৰ দৰে; কুছিত লাভৰ অৰ্থেও নহয়, কিন্তু সন্তোষ মনেৰে। (১পিভৰ ৫:২)

৪। তত্ত্বাবধায়কে অতি অধিক প্ৰভুত্ব বিচাৰিব পাৰে।

তোমালোকৰ নিৰূপিত অধিকাৰৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব নকৰি, জাকৰ আৰ্হি হৈ, তাৰ তত্ত্বাবধান কৰা। (১পিভৰ ৫:৩)

৫। তত্ত্বাবধায়কে অধিককৈ প্ৰাধান্যৰ বাবে চেষ্টা কৰিব পাৰে।

মই মণ্ডলীবিলাকলৈ কিবাকিবি লিখিছিলোঁ; কিন্তু তোমালোকৰ মাজত প্ৰাধান্যৰ অভিলাষী দিয়ট্ৰিফিয়ে মোৰ ক্ষমতা স্বীকাৰ নকৰে। এই কাৰণে মই গ'লে, তেওঁ কৰা তেওঁৰ সকলো কৰ্ম সোঁৱৰাম;আৰু যিবিলাকে গ্ৰহণ কৰিব খোজে, তেওঁবিলাককো বাৰণ কৰে, আৰু মণ্ডলীৰ পৰাও বাহিৰ কৰে। (৩যোহন ১:৯-১০)।

তলত দিয়া প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ দিয়ক :

- তত্ত্বাবধায়কৰূপে কি কি কাম কৰিবলৈ আপুনি চেষ্টা কৰিব নালাগে?
- তত্ত্বাবধায়কে উচিত ভাবে ব্যৱহাৰ নকৰিলে আপুনি কি কৰা উচিত?

কাহিনীটো আগবাঢ়ি যাব

প্ৰশিক্ষকে বিশ্বাসীজনক কৈছে, “মেৰৰখীয়াই মোৰ যত্ন লোৱাৰ দৰে তত্ত্বাবধায়কে ঈশ্বৰৰ লোকবিলাকৰ যত্ন লয়। তত্ত্বাবধায়কৰূপে মই কেনেকৈ কাম কৰিব পাৰোঁ?

প্ৰশিক্ষকে বিশ্বাসীজনক উত্তৰ দি কৈছে, “বাৰু, ইয়াতে কেইটামান কৰিবলগীয়া কাম দিয়া আছে। প্ৰতিটো কাম আপুনি কি দৰে কৰিব সেই বিষয়ে আমি একেলগে এটি আঁচনি তৈয়াৰ কৰোঁ, আহক।

কাৰ্য্যৰে দেখুৱাব পৰা কাম

- এজন তত্ত্বাবধায়কৰ ব্যক্তিগত গুণবোৰৰ এখন তালিকা প্ৰস্তুত কৰক আৰু আপোনাক সহায় কৰিবলৈ ঈশ্বৰক কওক।

- ঈশ্বৰে বিচৰাৰ দৰে, মণ্ডলীয়ে কৰিবলগা কামবোৰ, যিবোৰৰ তত্ত্বাৱধান আপুনি ল'ব, সেই সকলো কামৰ এখন আঁচনি বনাওক। এই আঁচনিত তলত উল্লেখ কৰা বিষয়বোৰ থাকিব লাগিব :
 - সমস্যাবোৰ সমাধান কৰা,
 - সভ্য-সভ্যা আৰু আন মণ্ডলীৰ সহভাগিতা কৰা,
 - সৰু গোটবোৰ গঠন কৰা, যাতে যেন প্ৰতিজনে ভাগ ল'ব পাৰে আৰু পৰস্পৰে পৰিচৰ্যা কৰিব পাৰে,
 - নতুন মণ্ডলী আৰু নতুন গোট আৰম্ভ কৰা,
 - নতুন মণ্ডলী আৰু গোটৰ নতুন চলাওঁতা সকলক প্ৰশিক্ষণ দিয়া।
- এই সৰু পত্ৰিকাত বাইবেলৰ অংশবোৰ ব্যৱহাৰ কৰাৰ দৰে, আপোনাৰ মণ্ডলী অথবা গোটক তত্ত্বাৱধায়কৰ বিষয়ে শিকাওক।
- তত্ত্বাৱধায়ক হোৱাৰ প্ৰশিক্ষণ দিবলৈ খোজা আপোনাৰ মণ্ডলীৰ কেইজনমান ব্যক্তিক বাচি লওক।

সামৰণি

মৰম আদৰ আৰু জ্ঞানেৰে তেওঁৰ মণ্ডলীৰ তত্ত্বাৱধান লোৱা প্ৰতিজন ব্যক্তিক প্ৰভু যীচুৱে পুৰস্কাৰ দিব। তত্ত্বাৱধায়ক বুলি মতা জনক পবিত্ৰ আত্মাই বিশেষ দক্ষতা প্ৰদান কৰে।

ঈশ্বৰ আৰু পৰস্পৰৰ মাজত প্ৰেম কৰিবলৈ আপুনি তত্ত্বাৱধায়কৰূপে আপোনাৰ মণ্ডলীক সহায় কৰিব পাৰে, আনকি নতুন গোটবোৰ আৰম্ভ কৰিবলৈ আপুনি অন্য লোকক প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত তত্ত্বাৱধায়ক হিচাপে প্ৰশিক্ষণ দিব পাৰে।